

1914-08-11

AFSENDER

Gunner Engberg

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 156 nr. 44

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Kristelig Forening for unge Mænd.

GOTHERSGADE 115 — KØBENHAVN K.

Telefon 6797.

2
11/8 14

Kede fra Sommerlejren ringede de
i Aften ind og fortalte det usigelig
sporgelige, der er hendt dem og Henes.
24 timer før talte jeg derinde med begge
Henes Sønner; den ældste sagde, da
han tog Afsked: „Jeg er meget glad
for at have set det herude“, — og
Eskied, der løb og spillede Fodbold,
spurgte mig: Kede fra en Mand,
som fik mig til at tænke: hvor du
nu vare et karligt Gennemske. Jeg

har siden maattet tænke paa mange
sine Bemærkninger og Litteraturs for
Ollenups. Bydet og for forleden Aften.
jeg tænkte paa at sige ham og hans
hader op, men synes, jeg er alligevel
ikke nok ved i Sagen til at kunne
begynde ind i den mig fremmede Familie.
Imidlertid kan jeg ikke lade være at
skrive lidt om Boksiden.

Jeg tænkte ham slet ikke for
Ollenups-Bydet, men kan vel at
sige om ham den paa Grund af hans
glade over Bydet; han syntes at
være spøgleglad - jeg tænkte det
om ham - og syntes fuldstændig
til

Denne af ^{de} glade og alvorlige Litteratur.
I Kuppet for Bydet ~~for~~ var han
paa en meget indtagende Maade faldt
af det alt sammen. Og straks jeg for-
desen Aften saa ham, begynde han at
tale om, hvor dybt det havde været.
Da jeg et Øjeblik gik alene med
ham, talte han ^{med glæde} om en Sprog, der var
Oppløst paa Ollenups. Jeg ved-
ligger den; den vil for Fremtiden al-
tid minde mig om Boksiden. Der er noget
i dens Tonefald - og i den banlige Mel-
di; vi har vel den - som minder mig
om ham, efter mit Litteratur af ham:
banlig og minster, især optaget af
Tingene, og ved et karligt og rent Bredt.

Vi var den sidste dag, de fleste
af os, til Alters i Ollerup Kirke.
Jeg kom befordigt til at se paa
Eskild, idet han gik hen og knælede,
det gjorde han paa en ubeskrivelig barm-
hæd^{heds} eller rettere: det saa rigtig saa
framt ad. Men Tanke gik igennem
mig: "Hvi har det hjemme fra, min
Aenig."

Jeg sender en hertelig Kæde
til hant Hens. Jeg vil ildes glæmme
ham.

Hens at hende

Günner Engberg